

32001R0539

L 81/1

EIROPAS KOPIENU OFICIĀLAIS VĒSTNESIS

21.3.2001.

PADOMES REGULA (EK) Nr. 539/2001

(2001. gada 15. marts),

ar ko izveido to trešo valstu sarakstu, kuru pilsoņiem, šķērsojot dalībvalstu ārējās robežas, ir jābūt vīzām, kā arī to trešo valstu sarakstu, uz kuru pilsoņiem šī prasība neattiecas

EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu un jo īpaši tā 62. panta 2. punkta b) apakšpunkta i) punktu,

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu ⁽¹⁾,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta atzinumu ⁽²⁾,

tā kā:

(1) Saskaņā ar Līguma 62. panta 2. punkta b) apakšpunktu Padomei ir jāpieņem noteikumi par uzturēšanās vīzām trīs mēnešus ilgākais, un šajā sakarā tai ir jāparedz saraksts, kurā uzskaitītas trešās valstis, kuru pilsoņiem, šķērsojot dalībvalstu ārējās robežas, ir jābūt vīzām, kā arī tās trešās valstis, kuru pilsoņi ir atbrīvoti no šīs prasības. 61. pantā šie saraksti pieskaitīti pie papildu pasākumiem, kas tieši saistīti ar personu brīvu pārvietošanos brīvības, drošības un tiesiskuma telpā.

(2) Šī regula izriet no Šengenas *acquis* saskaņā ar protokolu, kas to iekļauj Eiropas Savienības struktūrā, kas šē turpmāk saukts par "Šengenas protokolu". Tā neietekmē dalībvalstu pienākumus, kas izriet no šā *acquis*, kā definēts A pielikumā Padomes Lēmumam 1999/435/EK (1999. gada 20. maijs) par Šengenas *acquis* definīciju, lai atbilstīgi Eiropas Kopienas dibināšanas līguma un Līguma par Eiropas Savienību attiecīgajiem noteikumiem noteiktu tiesisko bāzi visām normām un lēmumiem, kas veido Šengenas *acquis* ⁽³⁾.

(3) Šī regula attīsta tos noteikumus, attiecībā uz kuriem ar Šengenas protokolu tika atļauta ciešāka sadarbība un kuri atbilst jomai, kas minēta 1. panta B punktā Padomes Lēmumā 1999/437/EK (1999. gada 17. maijs) par dažiem pasākumiem, lai piemērotu Eiropas Savienības Padomes, Islandes Republikas un Norvēģijas Karalistes Nolīgumu par abu minēto valstu iesaistīšanos Šengenas *acquis* īstenošanā, piemērošanā un izstrādē ⁽⁴⁾.

(4) Atbilstoši 1. pantam Protokolā par Apvienotās Karalistes un Īrijas nostāju, kas pievienots Līgumam par Eiropas Savienību un Eiropas Kopienas dibināšanas līgumam, Īrija un Apvienotā Karaliste nepiedalās šīs regulas pieņemšanā. Tādējādi, neskarot minētā protokola 4. pantu, šīs regulas noteikumus nepiemēro ne Īrijā, ne Apvienotajā Karalistē.

(5) Trešās valstis, kuru pilsoņiem piemēro vīzas prasību, un tās, kas ir atbrīvotas no šīs prasības, katrā atsevišķā gadījumā nosaka, rūpīgi izvērtējot dažādus kritērijus, cita starpā kritērijus attiecībā uz nelegālo imigrāciju, sabiedrisko kārtību un drošību, kā arī uz Eiropas Savienības ārējām attiecībām ar trešajām valstīm, vienlaikus ņemot vērā arī reģionālās vienotības un savstarpības prasības. Ir jāparedz Kopienas mehānisms, kas ļauj īstenot šo savstarpības principu gadījumā, kad viena no II pielikumā norādītajām trešajām valstīm nolemtu vīzas prasību attiecināt uz vienas vai vairāku dalībvalstu pilsoņiem.

(6) Ievērojot Līgumu par Eiropas Ekonomikas zonu, vīzas prasība neattiecas uz Islandes, Lihtenšteinas un Norvēģijas pilsoņiem, šīs valstis nav iekļautas sarakstā šīs regulas II pielikumā.

⁽¹⁾ OV C 177 E, 27.6.2000., 66. lpp.

⁽²⁾ Atzinums sniegts 2000. gada 5. jūlijā (vēl nav publicēts *Oficiālajā Vēstnesī*).

⁽³⁾ OV L 176, 10.7.1999., 1. lpp.

⁽⁴⁾ OV L 176, 10.7.1999., 31. lpp.

- (7) Attiecībā uz bezvalstniekiem un atzītiem bēgļiem, neskarot saistības, kas izriet no starptautiskiem līgumiem, ko parakstījušas dalībvalstis, un jo īpaši saistības, kas izriet no Strasbūrā 1959. gada 20. aprīlī parakstītā Eiropas līguma par bēgļu vīzu atcelšanu, lēmums par vīzas prasību vai atbrīvojumu ir jāpieņem pēc tās trešās valsts, kur šīs personas dzīvo un kura izdevusi viņu ceļošanas dokumentus. Tomēr, ņemot vērā atšķirības valsts tiesību aktos, kas piemērojami bezvalstniekiem un atzītiem bēgļiem, dalībvalstis var noteikt, vai šo kategoriju personām piemēro vīzas prasību gadījumā, kad trešā valsts, kur šīs personas dzīvo un kura izdevusi viņu ceļošanas dokumentus, ir trešā valsts, kuras pilsoņi ir atbrīvoti no vīzas prasības.
- (8) Īpašos gadījumos, kad speciāli vīzu noteikumi ir pamatoti, dalībvalstis dažu kategoriju personas var atbrīvot no vīzu prasības vai, gluži pretēji, attiecināt to uz šīm personām, jo īpaši saskaņā ar starptautiskām tiesībām vai tradīciju.
- (9) Lai nodrošinātu atklātu šīs sistēmas pārvaldību un attiecīgo personu informētību, dalībvalstīm ir pienākums paziņot pārējām dalībvalstīm un Komisijai pasākumus, ko tās pieņem atbilstoši šai regulai. Šo pašu iemeslu dēļ minētā informācija ir arī jāpublicē *Eiropas Kopienu Oficiālajā Vēstnesī*.
- (10) Nosacījumi, kas reglamentē ieceļošanu dalībvalstu teritorijā vai vīzu izdošanu, neiespaido noteikumus, kas pašlaik regulē ceļošanas dokumentu derīguma atzīšanu.
- (11) Saskaņā ar proporcionalitātes principu, kas paziņots Līguma 5. pantā, regula, ar kuru tiek uzskaitītas trešās valstis, kuru pilsoņiem, šķērsojot dalībvalstu ārējās robežas, ir jābūt vīzām, kā arī tās trešās valstis, kuru pilsoņi ir atbrīvoti no šīs prasības, ir ļoti vajadzīgs un piemērots pasākums, lai nodrošinātu kopīgo vīzu noteikumu efektīvu darbību.
- (12) Šī regula paredz pilnīgu saskaņošanu attiecībā uz trešajām valstīm, kuru pilsoņiem, šķērsojot dalībvalstu ārējās robežas, ir jābūt vīzām, kā arī tām trešajām valstīm, kuru pilsoņi ir atbrīvoti no šīs prasības. Tomēr atbrīvojums no vīzu prasības attiecībā uz dažu II pielikumā uzskaitīto valstu pilsoņiem stājas spēkā tikai vēlāk. Tādēļ Padome pieņem lēmumu, kura pamatā ir Komisijas izstrādātie ziņojumi attiecībā uz katru no šīm valstīm,

IR PIENĒMUSI ŠO REGULU.

1. pants

1. Šīs regulas I pielikuma sarakstā minēto trešo valstu pilsoņiem, šķērsojot dalībvalstu ārējās robežas, ir jābūt vīzai.
2. Neskarot 8. panta 2. punktu un ilgākais pavisam trīs mēnešu ilgiem ceļojumiem II pielikuma sarakstā minēto trešo valstu pilsoņi ir atbrīvoti no 1. punktā paredzētās prasības.
3. Tādu jaunu trešo valstu pilsoņi, kuras iepriekš bijušas daļa no valstīm, kas minētas I un II pielikuma sarakstos, attiecīgi piemēro 1. un 2. punkta noteikumus līdz brīdim, kad Padome pieņem pretēju lēmumu saskaņā ar procedūru, kas paredzēta attiecīgajā Līguma noteikumā.
4. Ja kāda no II pielikuma sarakstā minētajām valstīm attiecībā uz kādas dalībvalsts pilsoņiem nosaka vīzas prasību, piemēro šeit turpmāk norādītos noteikumus, neskarot noteikumus kādā līgumā, ko Kопiena noslēgusi ar šo trešo valsti, ar ko tiek piešķirts atbrīvojums no vīzu prasības:
 - a) attiecīgā dalībvalsts var rakstiski paziņot Komisijai un Padomei to, ka trešā valsts noteikusi vīzu prasību;
 - b) 30 dienās pēc paziņošanas provizoriski nosaka dalībvalsts pienākumu šīs trešās valsts pilsoņiem piemērot vīzu prasību, ja vien Padome ar kvalificētu balsu vairākumu nepieņem citādu pagaidu lēmumu;
 - c) pirms vīzu prasības spēkā stāšanās brīža *Eiropas Kopienu Oficiālajā Vēstnesī* Padome paziņo sabiedrībai par to, ka provizoriski tiek ieviesta vīzu prasība;
 - d) Komisija izskata visas Padomes vai kādas dalībvalsts prasības, kas paredzētas tam, lai tā iesniegtu Padomei priekšlikumu par šīs regulas pielikumu grozīšanu, lai attiecīgo trešo valsti iekļautu I pielikumā un svītrotu II pielikumā;
 - e) ja trešā valsts atsauc savu lēmumu ieviest vīzas prasību, kamēr Padome nav pieņēmusi šādu šīs regulas pielikumu grozījumu, attiecīgā dalībvalsts par to tūlīt rakstiski paziņo Komisijai un Padomei;
 - f) šādu paziņojumu Padome publicē *Eiropas Kopienu Oficiālajā Vēstnesī*. Uz laiku ieviesto vīzas prasību attiecībā uz šīs trešās valsts pilsoņiem atceļ 7 dienas pēc publicēšanas dienas.

2. pants

Šajā regulā vīza ir kādas dalībvalsts izdota atļauja vai kādas dalībvalsts pieņemts lēmums, kas prasīts:

- lai kopā ilgākais trīs mēnešus, kā paredzēts, ieceļotu minētajā dalībvalstī vai vairākās dalībvalstīs,
- sakarā ar tranzītu, šķērsojot minēto dalībvalsti vai vairākas dalībvalstis, izņemot tranzītu lidostās.

3. pants

Neskarot saistības saskaņā ar Strasbūrā 1959. gada 20. aprīlī parakstīto Eiropas līgumu par bēgļu vīzu atcelšanu, uz atzītiem bēgļiem un bezvalstniekiem:

- attiecina vīzas prasību, ja trešā valsts, kur viņi dzīvo un kura izdevusi viņu ceļošanas dokumentus, ir viena no I pielikumā uzskaitītajām trešajām valstīm;
- var attiecināt atbrīvojumu no vīzas prasības, ja trešā valsts, kur viņi dzīvo un kura izdevusi viņu ceļošanas dokumentus, ir viena no II pielikumā uzskaitītajām trešajām valstīm.

4. pants

1. Dalībvalstis var paredzēt izņēmumus 1. panta 1. punktā paredzētajā vīzas prasībā vai atbrīvojumu no 1. panta 2. punktā paredzētās vīzas prasības attiecībā uz:

- a) diplomātisko pasu, dienesta pasu un citu oficiālu pasu turētājiem;
- b) civilām gaisa vai jūras transporta apkalpēm;
- c) lidojuma apkalpēm, ārkārtas vai glābšanas reisu pavadoniem vai citiem palīgiem katastrofas vai nelaimes gadījumā;
- d) civilām kuģu apkalpēm, kas kuģo starptautiskos ūdeņos;
- e) tādu caurlaižu turētājiem, ko savām amatpersonām izdevušas starptautiskas starpvaldību organizācijas.

2. Dalībvalsts var atbrīvot no vīzas prasības personu, kas ir pieredzusi kādai II pielikuma sarakstā minētajai trešajai valstij, bet dzīvo kādā valstī, kas minēta I pielikuma sarakstā, ja šāda persona ir skolēns, kas piedalās kādas skolas skolēnu ekskursijā kāda konkrētās skolas skolotāja pavadībā.

3. Dalībvalstis var paredzēt izņēmumus atbrīvojumā no vīzas prasības, kas paredzēts 1. panta 2. punktā, attiecībā uz personām, kas savas uzturēšanās laikā veic algotu darbu.

5. pants

1. Desmit dienu laikā pēc šīs regulas stāšanās spēkā dalībvalstis paziņo pārējām dalībvalstīm un Komisijai pasākumus, ko veikušas atbilstoši 3. panta otrajam ievilkumam un 4. pantam. Visus šos pasākumus papildu grozījumus tāpat paziņo piecu darba dienu laikā.

2. Komisija publicē atbilstoši 1. punktam paziņotos pasākumus *Eiropas Kopienu Oficiālajā Vēstnesī*, lai informētu.

6. pants

Šī regula neiespaido dalībvalstu kompetenci attiecībā uz valstu un teritoriālu vienību, kā arī uz to iestāžu izdotu pasu, ceļošanas un personu apliecinošu dokumentu atzīšanu.

7. pants

1. Padomes Regulu (EK) Nr. 574/1999 ⁽¹⁾ aizstāj ar šo regulu.

2. Kopīgās konsulārās instrukcijas (KKI) un Kopīgās rokasgrāmatas (KR) galīgo variantu atbilstoši Šengenas Izpildu komitejas 1999. gada 28. aprīļa Lēmumam (SCH/Com-ex(99) 13) groza šādi:

1. KKI I daļas 1. pielikuma virsrakstu un KR I daļas 5. pielikuma virsrakstu aizstāj ar šādu tekstu:

“Kopīgais saraksts, kur uzskaitītas trešās valstis, kuru pilsoņiem piemēro vīzas prasību, kas noteikta ar Regulu (EK) Nr. 539/2001”;

2. KKI I daļas 1. pielikuma sarakstu un KR I daļas 5. pielikuma sarakstu aizstāj ar šīs regulas I pielikuma sarakstu;

3. KKI II daļas 1. pielikuma virsrakstu, kā arī KR II daļas 5. pielikuma virsrakstu aizstāj ar šādu tekstu:

“Kopīgais saraksts, kur uzskaitītas trešās valstis, kuru pilsoņi ir atbrīvoti no vīzas prasības, kas noteikta ar Regulu (EK) Nr. 539/2001”;

4. KKI II daļas 1. pielikuma sarakstu un KR II daļas 5. pielikuma sarakstu aizstāj ar šīs regulas II pielikuma sarakstu;

5. KKI 1. pielikuma III daļa un KR 5. pielikuma III daļa tiek svītrotas.

3. Šengenas Izpildu komitejas 1997. gada 15. decembra Lēmums (SCH/Com-ex(97)32) un 1998. gada 16. decembra Lēmums (SCH/Com-ex(98)53, rev.2) tiek atcelts.

8. pants

1. Šī regula stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Kopienu Oficiālajā Vēstnesī*.

2. Tomēr lēmumu par 1. panta 2. punkta piemērojumu II pielikuma sarakstā minētajām valstīm, kas atzīmētas ar zvaigznīti, Padome pieņems vēlāk saskaņā ar Līguma 67. panta 3. punktu, ņemot vērā ziņojumu, kas minēts šā punkta nākošajā daļā.

Šajā nolūkā Komisija no attiecīgās valsts prasa, lai tā norādītu saistības, kuras tā ir gatava uzņemties nelegālās imigrācijas un nelegālās uzturēšanās jomā, ieskaitot tādu personu repatriāciju no minētās valsts, kuru uzturēšanās nav legāla, un par to ziņotu Padomei. Komisija iesniedz Padomei pirmo ziņojumu kopā ar visiem derīgajiem ieteikumiem ne vēlāk par 2001. gada 30. jūniju.

⁽¹⁾ OV L 72, 18.3.1999., 2. lpp.

Kamēr Padome nav pieņēmusi tiesību aktu, kas atspoguļo iepriekš minēto lēmumu, minētās valsts pilsoņiem piemēro 1. panta 1. punktā paredzēto prasību. Šīs regulas 2. līdz 6. pantu piemēro pilnīgi.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs saskaņā ar Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu.

Briselē, 2001. gada 15. martā

Padomes vārdā —

priekšsēdētājs

M-I. KLINGVALL

I PIELIKUMS

Kopīgais saraksts, kas minēts 1. panta 1. punktā

1. VALSTIS

Afganistāna	Gabona
Albānija	Gambija
Alžīrija	Gruzija
Angola	Gana
Antigva un Barbuda	Grenāda
Armēnija	Gvineja
Azerbaidžāna	Gvineja-Bisava
Bahamu salas	Gviāna
Bahreina	Haiti
Bangladeša	Indija
Barbadosa	Indonēzija
Baltkrievija	Irāna
Beliza	Irāka
Benina	Jamaika
Butāna	Jordānija
Bosnija un Hercegovina	Kazahstāna
Botsvāna	Kenija
Burkinafaso	Kiribati
Birma/Mjanma	Kuveita
Burundi	Kirgizstāna
Kambodža	Laosa
Kamerūna	Libāna
Kaboverde	Lesoto
Centrālāfrikas Republika	Libērija
Čada	Lībija
Kīna	Madagaskara
Kolumbija	Malāvija
Kongo	Maldīvija
Ziloņkaula Krasts	Mali
Kuba	Māršala salas
Kongo Demokrātiskā Republika	Mauritānija
Džibutija	Maurīcija
Dominika	Mikronēzija
Dominikānas Republika	Moldova
Ēģipte	Mongolija
Ekvatoriālā Gvineja	Maroka
Eritreja	Mozambika
Etiopija	Namībija
Dienvidslāvijas Federālā Republika (Serbija un Melnkalne)	Nauru
Fidži	Nepāla
Bijusī Dienvidslāvijas Republika Maķedonija	Nigēra

Nigērija	Surinama
Ziemeļkoreja	Svazilenda
Ziemeļu Marianas salas	Sīrija
Omāna	Tadžikistāna
Pakistāna	Tanzānija
Palau	Taizeme
Papua-Jaungvineja	Komoru salas
Peru	Togo
Filipīnas	Tonga
Katara	Trinidāda un Tobāgo
Krievija	Tunisija
Ruanda	Turcija
Sentkitsa-Nevisa	Turkmenistāna
Sentlūsija	Tuvalu
Sentvinsenta un Grenādīnas	Uganda
Santome un Prinsipi	Ukraina
Saūda Arābija	Apvienotie Arābu Emirāti
Senegāla	Uzbekistāna
Seišela salas	Vanuatu
Sjerraleone	Vjetnama
Zālamana salas	Rietumsamoa
Somālija	Jemena
Dienvidāfrika	Zambija
Šrilanka	Zimbabve
Sudāna	

2. ADMINISTRATĪVI TERITORIĀLAS VIENĪBAS, KO VISMĀZ VIENA DALĪBVALSTS NEATZĪST PAR VALSTĪM

Austrumtimora
Palestīnas pašpārvalde
Taivāna

II PIELIKUMS

Kopīgais saraksts, kas minēts 1. panta 2. punktā

1. VALSTIS.

Andora	Lietuva
Argentīna	Malaizija
Austrālija	Malta
Bolīvija	Meksika
Brazīlija	Monako
Bruneja	Jaunzēlande
Bulgārija	Nikaragva
Kanāda	Panama
Čīle	Paragvaja
Kostarika	Polija
Horvātija	Rumānija (*)
Kipra	Salvadora
Čehijas Republika	Sanmarīno
Ekvadora	Singapūra
Igaunija	Slovākija
Gvatemala	Slovēnija
Vatikāns	Dienvīdkoreja
Hondurasa	Šveice
Ungārija	Amerikas Savienotās Valstis
Izraēla	Urugvaja
Japāna	Venecuēla
Latvija	

2. ĶĪNAS TAUTAS REPUBLIKAS ĪPAŠĀS PĀRVALDES APGABALI

Honkongas īpašās pārvaldes apgabals (1)

Makao īpašās pārvaldes apgabals (2)

(1) Atbrīvojumu no vīzas prasības piemēro vienīgi Honkongas īpašās pārvaldes apgabala pasēs turētājiem.

(2) Atbrīvojumu no vīzas prasības piemēro vienīgi *Região Administrativa Especial de Macau* pasēs turētājiem.

(*) Skatīt 8. panta 2. punktu.